

DECIZIA NR. 182

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Biroul Vamal Brașov, privind soluționarea contestației depusă de SC X, înregistrată la D.G.F.P. Brasov.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele vamale din cadrul Biroului Vamal Brașov împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale prin care s- au calculat accesorii aferente datoriei vamale.

Totodata, petenta contesta Instiintarea de plata prin care organul vamal i-a comunicat faptul ca figureaza in evidentele fiscale vamale cu o datorie vamala.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175, 176 și 177 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulată de către SC X.

I. SC X formulează contestație împotriva Instiintarii de plata prin care organul vamal a comunicat faptul ca societatea figureaza in evidentele fiscale vamale cu un debit restant reprezentand taxe vamale si comision vamal stabilite prin actele constatatoare, majorari de intarziere calculate prin deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Prin contestatia formulata petenta solicita anulara Instiintarii de plata si a deciziilor referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente datoriei vamale, motivand astfel:

Drepturile vamale reprezentand taxe vamale si comision vamal au fost incasate de Biroul Vamal Brasov din depozitul banesc constituit in acest scop, astfel ca la momentul comunicarii instiintarii de plata societatea nu mai datora suma reprezentand taxe vamale si comision vamal.

Prin urmare inceperea executarii silite pentru sumele inscrise in Instiintarea de plata este lipsita de temei.

Cu privire la majorarile de intarziere aferente datoriei vamale si mentionate in Instiintarea de plata, contestatoarea sustine ca deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii sunt netemeinice si nelegale din urmatoarele considerente:

Petenta considera ca majorarile de intarziere stabilite prin deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii sunt nelegale avand in vedere ca datoria vamala stabilita prin Actele constatatoare a fost achitata.

Totodata, petenta sustine ca deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii nu au fost incheiate cu respectarea cerintelor impuse de art.43 din Codul de procedura fiscala si nu au fost comunicate in conditiile impuse de dispozitiile art.44 din acelasi cod, astfel ca acestea nu pot produce efecte juridice si nu pot fi puse in executare.

Fata de considerentele expuse si dispozitiile legale invocate, petenta sustine ca Instiintarea de plata este netemeinica si nelegala intrucat o parte din sume au fost achitate iar pentru majorarile de intarziere pretinse nu exista titlu executoriu legal care sa fi fost intocmit

si comunicat cu respectarea cerintelor prevazute de art.43 si 44 din Codul de procedura fiscala, astfel ca solicita anularea Instiintarii de plata.

II.Prin Instiintarea de plata organul vamal din cadrul Biroului vamal Brasov transmite SC X ca figureaza in evidentele fiscale cu o obligatie de plata restanta reprezentand taxe vamale, majorari de intarziere aferente , comision vamal si majorari de intarziere aferente acestuia.

Prin Actele constatatoare organele vamale din cadrul Biroului Vamal Brasov au stabilit de plata suplimentar taxe vamale si comision vamal aferente exporturilor de produse compensatoare pentru care, urmare a verificarii ulterioare, s-a constatat ca s-au utilizat materii prime neoriginare importate în regim vamal temporar cu suspendare, potrivit prevederilor art.61 alin.(3) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei si art.15 din Protocolul nr.4 din 27.12.2001, referitor la definirea noțiunii de produse origine și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat prin OUG nr.192/2001.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorari de intarziere, pe perioada 03.01.2006-26.05.2006, aferente datoriei vamale stabilita suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorari de intarziere, pe perioada 04.01.2006-26.05.2006, aferente datoriei vamale stabilita suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorari de intarziere, pe perioada 05.01.2006-26.05.2006, aferente datoriei vamale stabilita suplimentar prin Actele constatatoare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, organul vamal a calculat majorari de intarziere , pe perioada06.01.2006-26.05.2006, aferente datoriei vamale stabilita suplimentar prin Actele constatatoare.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, susținerile petentului, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

1.Referitor la Instiintarea de plata, contestata de petenta, prin care organul vamal din cadrul Biroului vamal Brasov transmite SC X ca figureaza in evidentele fiscale cu o obligatie de plata restanta reprezentand taxe vamale, majorari de intarziere aferente acestora , comision vamal si majorari de intarziere aferente acestuia, **cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. Braşov prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației inaintata impotriva Instiintarii de plata, in conditiile in care contestatia inaintata impotriva unui alt act administrativ fiscal nu intra in competenta sa de solutionare.**

În fapt, prin contestatia formulata SC X solicita anularea Instiintarii de plata prin care organul fiscal din cadrul Biroului Vamal Brasov mentionaza ca petenta figureaza in evidentele fiscale cu o datorie vamala reprezentand taxe vamale, comision vamal si accesorii aferente acestora.

In drept, pentru cazul in speta sunt aplicabile prevederile art.174 alin.(1) si 178 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala precizează:

-art.174 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscal
“(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*”

- art. 178 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscal
(1) *Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:*

a) *contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);*

(2) *Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.*

Totodata, sunt aplicabile și prevederile pct.4 din Decizia comisiei fiscale nr.6/2004, care precizează:

“*Prin organ fiscal emitent, în sensul art. 178 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se înțelege serviciul /biroul / compartimentul emitent al actului administrativ.*”

Pct.5.1 și pct 5.2 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, precizează:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Brașov nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva altor acte administrative fiscale, respectiv a Instiintării de plată, întrucât nu intră în competența sa de soluționare, respectiv nu intră sub incidența art.178 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală.

Prin urmare, în temeiul art.178 alin.(2) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală și pct 9.8 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, contestația va fi înaintată spre soluționare organelor vamale din cadrul Biroului Vamal Brașov.

2.Referitor la dobânzile și majorările de intarziere contestate aferente datoriei vamale stabilită suplimentar, precizăm:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov, este dacă petenta datorează bugetului de stat dobânzi și majorări de intarziere aferente datoriei vamale în condițiile în care contribuabilul și-a însușit obligația de a achita debitele reprezentând obligații vamale stabilite suplimentar prin acte constatatoare.

În fapt, organele vamale din cadrul Biroului Vamal, pentru produsele compensatoare exportate de petentă în luna ianuarie 2006, au verificat îndeplinirea criteriului de origine conform Protocolului din 27.12.2001, referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat prin OUG nr.192/2001.

La data realizării exportului, conform "declarației pe factura" data pe proprie răspundere, petenta a declarat în mod neintemeiat ca produsele exportate îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate produse originare.

Urmare a controlului vamal ulterior efectuat potrivit prevederilor art.61 din Legea nr.141/1997 privind codul Vamal al României, s-a constatat că asupra unor operațiuni de export s-au utilizat materiale neoriginare importate în regim vamal suspensiv, astfel încât s-a constatat nasterea unei obligații vamale iar prin Actele constatatoare, au fost calculate diferențe de taxe vamale și diferență comision vamal.

Obligațiile vamale au fost calculate potrivit prevederilor art.4 coroborat cu art.15 din Protocolul nr.4 al Acordului România- Uniunea Europeană având în vedere eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 pentru mărfurile de origine română cu destinație de export în una din țările Uniunii Europene, în obținerea cărora s-au utilizat materiale neoriginare importate în regim vamal suspensiv, astfel încât taxele vamale garantate și comisionul vamal garantat cu ocazia importului trebuie plătite.

Datoria vamală pentru materialele neoriginare ia naștere la data efectuării exportului produselor compensatoare potrivit prevederilor art15 alin.(2) din OUG nr.192/2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte.

În drept, art. 61 alin (1) și (2) din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României, precizează :

"(1)Autoritatea vamala are dreptul ca într-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama , sa efectueze controlul vamal ulterior, al operatiunilor

(2)În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamala verifică orice documente , registre și evidente referitoare la marfurile vamuite."

Obligațiile vamale au fost determinate având în vedere prevederile art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte coroborat cu prevederile art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, care precizează:

-art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001

1.a) Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art. 3 și 4,

pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

2. Interdicția prevăzută la paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, precum și produselor menționate la subparagraful 1 b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică, expres sau în fapt atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

-art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României

"(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale."

Totodată, art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României coroborat cu punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , precizează:

-art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României

"(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate."

-punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004

"Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;

e) documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii;"

Având în vedere prevederile legale în vigoare, întrucât organul vamal a acordat un regim suspensiv potrivit declarației vamale de import dată pe proprie răspundere de către petentă la data importului de materii prime și a acordat liberul de vama la data exportului de produse compensatoare în baza "declarației pe factura" dată pe proprie răspundere de către petenta, iar ulterior s-a dovedit că unele produse compensatoare exportate nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi considerate "produse originare" conform Protocolului din 27.12.2001, taxele vamale și comisionul vamal au fost stabilite în mod legal prin Actele constatatoare.

Potrivit prevederilor legale în speță datoria vamală pentru materialele neoriginare ia naștere și este scadentă la data efectuării exportului produselor compensatoare, iar obligația privind plata datoriei vamale revine titularului operațiunii.

Petenta evidențiază faptul că, pentru obligațiile vamale stabilite prin actele constatatoare mai sus menționate a fost acceptată stingerea acestora din depozitul banesc

constituit in acest scop, astfel aceasta și-a însușit obligația de plată reprezentând diferențe taxe vamale și comision vamal.

Aferent datoriei vamale stabilită suplimentar, organele vamale prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor, au stabilit ca datorate majorări de întârziere determinate de la data scadenței debitului respectiv data declarațiilor vamale de export și până la 26.05.2006.

Petenta contestă dobânzile și penalitățile calculate prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale susținând că sunt nelegale întrucât datoria vamală stabilită prin Actele constatatoare a fost achitată iar acestea nu au fost întocmite cu respectarea cerințelor impuse de art.43 din Codul de procedură fiscală și nu au fost comunicate în condițiile impuse de dispozițiile art.44 din același cod.

Referitor la accesoriile aferente datoriei vamale și stabilite prin Decizii sunt aplicabile prevederile art.109 alin.(1) coroborat cu prevederile art.115 alin.(1) și (5) din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G.nr.20/2005 pentru modificarea și completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, z care precizează:

-art.109 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

Pe perioada 01.01.2006-05.05.2006, majorările de întârziere au fost calculate potrivit prevederilor art.115 alin.(1) și alin.(5) din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G.nr.20/2005 pentru modificarea și completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Organul vamal a calculat majorări de întârziere aferente datoriei vamale stabilite suplimentar prin actele constatatoare de la data scadenței datoriei vamale respectiv de la data exportului produselor compensatoare în baza declarației vamale de export depusă pe proprie răspundere de către petenta, potrivit prevederilor art.15 alin (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asocieră între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte coroborat cu prevederile art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, mai sus enunțate, până la data de 26.05.2006.

Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, au fost întocmite potrivit prevederilor art.86 lit.c) din O.G nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.”

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate și întrucât petenta prin contestația formulată își însușește obligația de plată pentru diferențele de taxe vamale și comision vamal calculate suplimentar prin actele constatatoare, se constată că în mod neîntemeiat aceasta contestă majorările de întârziere aferente diferențelor de taxe vamale și

comision vamal, calculate în mod legal de organele vamale, de la data scadentei debitului care este data realizării exportului, pana la data controlului.

Astfel, urmează a se respinge contestația ca neintemeiată pentru suma reprezentând accesorii aferente diferențele de taxe vamale și comision vamal stabilite suplimentar prin acte constatatoare, potrivit principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

Afirmatia petentului potrivit careia Deciziile referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale nu au fost comunicate potrivit prevederilor art.44 din Codul de procedura fiscala nu poate fi luata in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat acestea au fost comunicate in data de 14.06.2006 odata cu instiintarea de plata iar deciziile referitoare la la obligatiile de plata accesorii constituie su instiintari de plata de la data comunicarii.

Pct. 9 din Legea nr.158/2006 privind aprobarea OUG nr. 165/2005 pentru modificarea OG nr.92/2003 privind Codul de procedurta fiscala, precizează:

"(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată."

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.15 alin.(1) lit.a) și (2) din Protocolului din 27.12.2001 referitor la definirea noțiunii de produse origine și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul European, instituind o asociere între România pe de-o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, art.141, art.148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, punctul nr.107.1 lit.b) din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedur` fiscal`, art.115 alin.(1) si alin.(5) din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G.nr.20/2005 pentru modificarea si completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 86, 109 și 186 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală se,

DECIDE

1. Declinarea competenței de solutionare a contestatiei formulata de SC X impotriva Instiintarii de plata in favoarea Biroului Vamal Brasov .

2.Respingerea ca neintemeiată a contestației formulată de SC X, pentru suma reprezentând majorari de intarziere aferente datoriei vamale stabilită suplimentar.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Braşov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.